

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ Π. ΑΣΤΡΕΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ

ΑΠΡΙΛΙΟΥ

1931

ΚΥΝΟΥΡΙΑΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ—ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Δ. Π. ΚΑΛΦΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΕΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 37

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΩΣ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΜΑΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ & ΤΟΠΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ ΣΤΟ ΠΑΡΑΛΙΟΝ ΑΣΤΡΟΣ

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και εφέτος γιορτάστηκε με εξαιρετική μεγαλοπρέπεια η εορτή του Εύχρη γελισμοῦ εἰς τὴν κωμοπόλιν μας, χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ δραστηρίου Προέδρου τῆς Κοινότητος κ. Μιχαὴλ Δ. Μιχαήλ καὶ ὀλοκλήρου τοῦ Κοινotu. Συμβουλίου καὶ Ἐκκλησίας ἐπιτροπῆς.

Ἀπὸ τῆς προηγουμένης μετὰ πωρετώδης προετοιμασίας καὶ μετ' ἐξαιρετικῆς κινήσεως ἐδίδεχνε πῶς ἡ ἱστορικὴ γὰρ ὅλο τὸν Ἑλληνισμό καὶ ἰδιαιτέρως γὰρ τὴν κωμοπόλιν μας λόγῳ τῆς τοπικῆς ἐορτῆς αὐτῆς ἡμέρας θὰ εορτασθῆ μετ' ἐξαιρετικῆς μεγαλοπρέπειας.

Τὴν ἑσπέρην μ. μ. τῆς παραμονῆς ἐφύλαξε διὰ τῆς θειαστικῆς αὐτῆς ἐκ Νυκτερίου πρὸς τοῦτο προσκληθεῖσα φιλαρμονικὴ ἡτις ἀμέσως ἤρχισε νὰ ἀνακρούῃ διέφορα ἐμβατήρια περιτρέχουσα τὴν κεντρικὴν ὁδὸν τῆς κωμοπόλεώς μας μέχρις ὅτου ἡ καμπάνα ἐκτύπησε γὰρ τὴν ἐκκλησίαν.

Κόσμος ἀρκετὸς ἤρχισε νὰ συρρέῃ γὰρ νὰ προσκινήσῃ τὴν θυμωτοῦργον εἰκόνα ἰδιαιτέρως δὲ γυναικῶδες αἰ ὅπου αἱ ἤρχοντο γὰρ νὰ χερσίσουν ἐπὶ τὴν «Μεγαλόχωρον» τὸ τίμα των. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐγένετο ἡ περιφορά τῆς ἁγίας εἰκόνης τῆς συνοδείας τῆς φιλαρμονικῆς ἡ ὅπου εἰς προεπορεύετο μετὰ βήμα ἕξοδον καὶ ῥυθμικὸ ἀνακρούοντα πρὸς τὴν μὴν τῆς διέφορα μουσικὰ κομμάτια ἦσαν τὰ λάβρα, ἡ ἁγία εἰκόνα, μὲθρηται καὶ μὲθρηται μετὰ κυκλοφοῦντες ταινίας καὶ λαμπηφοροῦντες καὶ πλῆθος κόσμου. Ἡ κἀθοδος τῆς θρησκευτικῆς πομπῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, ἡ λαμπηφορὴ τῶν μικρῶν μεθρητῶν καὶ μὲθρητῶν καὶ τῶν πλῆθους τὰ ἀνὰ πᾶσαν στεγμὴν ἀναπαύμενα θεγγαλεῖα φῶτα ὡς καὶ οἱ γλυκεῖς ἦχος τῆς μουσικῆς παρουσιαζόν θεῖα φαντασμαγορικὰ καὶ ἀδελφὰ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου μεταρραίνετο ἐπὶ ἀπειρο καὶ ἠσθάνετο πρὸς ἐναργέστερα τὸ μεγαλεῖον τοῦ θεοῦ. Στιγμὲς ἀφθάστου μεγαλεῖου, στιγμὲς πρὸς τὴν ἀνθρώπινον φαντασίαν δὲν μπορεῖ νὰ συλλάβῃ! Ἡ θρησκευτικὴ πομπὴ ἀφῶς διέτρεξε καθ' ὅλον τὸ μέγας τὴν κεντρικὴν ὁδὸν τῆς κωμοπόλεώς μας καὶ τὰς παρόδους αὐτῆς ἐπέστρεψε εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὅπου ἄλλοι μὲν ἀνεχώρησαν, ἄλλοι δὲ ξενύχτησαν γιὰ τὸ εἶχον τάξιν... Ἐπὶ ἡμέρας καὶ ἡ 25 Μαρτίου. Πρωτῶ, πρωτῶ ἡ καμπίνες χτυποῦσαν γὰρ τὴν ἐκκλησίαν. Ὁ κόσμος ἤρχισε νὰ γεμίσῃ τὴν μικρὴν σχετικῆς ἐκκλησίαν πρὸς κεντρικὴν στεγμὴν τοῦ ναοῦ κατὰ τὴν ἐπιβλητικὴν ὄγκον τοῦ φρουρίου πρὸς δεσπόζει τῆς κωμοπόλεώς μας, τότε, ἤλθε καὶ ἡ στιγμὴ πρὸς ἐπληρώθη ἀσφυκτικώτατα καὶ πολλὸς κόσμος ἤναγκάσθη νὰ παραμείνῃ ἔξω καὶ νὰ ἐκκλησιασθῆ.

Χορὸς ἐκ καλλιφῶνων νέων τῆς κωμοπόλεως μας ἐψάλλε καλλιτεχνικώτατα μέχρις ὅτου ἔληξε ἡ θεία λειτουργία. Μετὰ ταῦτα ὅλος ὁ κόσμος μετέβη εἰς τὴν Μητροπόλιν μας « Ἁγιος Βασίλειος » ἐνθα ἐτελέσθη ἡ κατ' ἐτος τελομένη δοξολογία καθ' ἣν ὁ Γραμματεὺς τοῦ Βιθυνοδικείου κ. Βασίλειος Κελεπούρης ἐξέφώνησε τὸν πνευματικὸν τῆς ἡμέρας ἐξῆρας τὸν ἠρωτισμὸν τῶν ἐλευθερωτῶν τοῦ 1821 μετὰ τῶν ὁποίων ἠνέφερε καὶ τὸν ἡμέτερον ἱδρυτὴν τῆς κωμοπόλεως μας Στρατηγὸν Ζαφειροπούλου. Ὁ λόγος τοῦ κ. Κελεπούρη, λόγος θουρημακτοῦ καὶ ἐμπνευσμένου ἐπὶ ῥοξένηται ἀρίστη ἐντύπωση.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας τὸ πλῆθος μετέβη εἰς τὸν πρὸς τὸν φῶρον τῆς ὁδοῦ ἄνω ἱδρυ τοῦ τῆς κωμοπόλεως μας στρατηγὸν Ζαφειροπούλου ἐνθα καὶ ἐψάλλε ἐπιμνημόσυνος θεήσις.

Κατέβητεν στέφανον εἰς τὸν τάφον αὐτοῦ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος προσφωνήσας ὡς ἀκολούθως:

Γενναῖο συμπολίτα στρατηγὸν Ζαφειροπούλε!

Τὴν ἡμέραν ταύτην καθ' ἣν σύμπας ὁ ἑλληνικὸς κόσμος εορτάζει τὴν λαμπροτέραν τῶν εορτῶν καὶ πανηγυρίζει τὴν ἐπέτειον τῆς ἐλευθερίας του, τὴν ἡμέραν ταύτην λέγω καθ' ἣν οἱ ἀπανταχοῦ Ἕλληνας ἀλληλοσπᾶζονται ἐκ χαρᾶς καὶ προσέρχονται εἰς τὸν ναὸς καὶ τὰς τελετὰς διὰ νὰ ἀποδώσῃ δειγμὰ τῆς ὀφειλομένης εὐγνωμοσύνης πρὸς ὑμᾶς τοὺς προγόνους του καὶ ἐλευθερωτὰς τῶν, ἡ Κοινότης Παρ. Ἀστρους ἡ ἰδιαιτέρα σου πατρίς ἡτις σου ἔδωκε τὸ φῶς καὶ σὲ ἐτίθει τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα εὐλαβῆς καὶ υπερήφανος προσέρχεται πρὸς τοῦ τάφου σου οὐχὶ διὰ νὰ κλαύσῃ, ἀλλὰ διὰ νὰ σὲ ἴσῃ δι' ἐμοὺ μετ' ἑλληνικὰ εὐσεβῆ λαουδία, μετ' ἀνθὴ φρόνιμα εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν σὺ υπερέσπισες ἀπὸ τὴν ἀτίμωσιν καὶ ἡλευθέρωσιν ἀπὸ τὴν μαύρην καὶ σκληρὰν δουλείαν.

Ἄξιον λοιπὸν τεμημένε συμπολίτα τὸν ἀμάραντον τῆς ἐλευθερίας σου πατρίδος στέφανον ἡτις υπερήφανος διασέ κί νει γόνυ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοῦ τάφου σου, εὐχόμενῃ

Αἰωνία σου ἡ μνήμη.

Ὁμοίως κατέβησαν στέφανους οἱ Πρόεδροι τῆς Φιλοδραματικῆς Ἐνώσεως Παρ. Ἀστρους, τοῦ Ἀθλητικοῦ Ὁμίλου Π. Ἀστρους, καὶ ὁ Ἀνθυπομητράρχος κ. Κελεπούρης ἐκ μέρους τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου προσφωνήσας κατὰ τὴν κατάθεσιν ἕκαστος. Κατόπιν τὸ πλῆθος μετέβη εἰς τὸ Κοινοτικὸν Γραφεῖον διακομισθέν μὲν ἀναπαύμενα, ὅπου προσεφέρθησαν διέφορα ἀναψυκτικὰ.

Μετὰ μεσημβρίαν ἐν τῷ Δημοτικῷ σχολείῳ ἐδόθη σχολικὴ εορτὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπηγγέθησαν λίαν ἐπιτυχῶς ὑπὸ τῶν μακρῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν διέφορα πατριωτικὰ ποιήματα καὶ

ἐπαύθη παρ' αὐτῶν καὶ μονόπρακτον δραματικόν. Ὁ κόσμος κτεχειροκρότησε ἐνθουσιωδῶς τοὺς μικροὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίδας καὶ συχαίρει ἐκ καρδίας τοὺς διαπαιδαγωγοῦντας αὐτοὺς καὶ ἰδιαιτέρως τὴν ἀκούραστον Διευθύντρια τοῦ Σχολείου δίδαν Στέλλαν Π. Γεωργιά ἡ ὁποία ἐφίνη ἀνταξίαν τοῦ προορισμοῦ τῆς, ἔχουσα ἐπίγνωσιν τοῦ καθήκοντός της καὶ εἰς τὴν πρόσωπον τῆς ὁποίας εὐροῖμεν τὸν ἰδεώδη τύπον τῆς καλῆς διαπαιδαγωγῆσεως τῶν τρυφερῶν ψυχῶν τῶν παιδῶν μας.

Κάθε ἐπαινος δι' αὐτὴν εἶναι φρονιμὸν περιττὸς καθ' ὅσον αὐτὰ τὰ ἔργα τῆς εὐγλωτῆς ὁμιλοῦν ἔδωκε!

Τὴν ἑσπέρην μ. μ. ὑπὸ τοῦς ἤχους τῆς μουσικῆς ἐγένετο χορὸς εἰς τὴν Παραλίαν μετ' ἐξαιρετικὸν κέφι, ὑπὸ σοῦς ἐκωφαντικῶς κρότους τῆς τζιζ-μπάντ. Καὶ μέσα στὴ γενικὴ εὐθυμία καὶ ἐπὶ φῶρον τοῦ χοροῦ μετ' ἁφῶν πρὸς ἀκούσθη καμὴ ὄλων τὰ βλέμματα νὰ στραφῶν πέρα στὸν κἀδο γὰρ νὰ ἰδοῦν ἕνα καπνὸν νὰ θγαίνησθαι μέσα ἰπ' τὴ θάλασσα. Εἶναι τὸ δικόρι «Κεραυνὸς» πρὸς δὲν διακρίνεται τὸ σκάφος τοῦ ἀκόμη ἰπὸ τῆς μεγάλης ἀπόστασις καὶ ὁ κόσμος τὸ περιμένει μετὰ χαρὰ γιὰ τὴν ἐπιβίωσιν τὴν εορτὴν τοῦ χωριοῦ μας μετὰ τὸν κρότον τοῦ κανονιοῦ του! Ὁ χορὸς ἐξακολουθεῖ καὶ τὸ δικόρι ἔρχεται....

Ἐώρα περὶ ἐπλησίασε καὶ ὄλων τὰ βλέμματα στρέφονται πρὸς τὴν θάλασσα ἀδιαφοροῦντες γὰρ τὸ χορὸν ὁ ὁποῖος διαλύθη σχεδόν.

Ἡ καμπάνια τῶν ἐκκλησιῶν χτυποῦν χαρκετῶν τὸ σηματοστολισμένον καράβι πρὸς ἀφῶν, ἡ μουσικὴ στὴν Παραλίαν ἀνακρούει ἐμβατήρια καὶ ὁ κόσμος συρφεύεται στὴν Παραλίαν χαρκετῶν τας καὶ αὐτὸς μετὰ μανθῆλα καὶ

ΜΕΤΕΩΡΑ ΚΑΛΑΜΠΑΚΑΣ

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου

Καὶ ἐπὶ τὸν ἀστέρι αὐτό, ὅπως καὶ ἐπὶ τὸν « Ἀγ. Στέφανον, βρίσκονται δύο ἐκκλησιαστικὰ ὁ « Ἁγιος Τρύφωνας » καὶ ἡ « Ἀγ. Τριάδα ».

Στὸν « Ἀγ. Τρύφωνα » γίνονται ἡ λειτουργίαι καὶ ἡ ἄλλες θρησκευτικῆς πράξεις, ἐν ᾗ στὴν « Ἀγ. Τριάδα », ἕνα μικρὸ ἐκκλησιαστικὸν βυζαντινὸν ὄργανον, φυλάγονται τὰ λίγα ἱερα σκεῦη καὶ κειμήλια.

Ὁ κλοῦτος καὶ ἡ πολυτέλεια τοῦ « Ἀγ. Στεφάνου » δὲν παρουσιάζεται ἐδῶ. Οὔτε ἐπὶ τῶν δωμάτων. Τὸ μοναστήρι αὐτὸ εἶναι φτωχὸν σὲ ἔσοδα ἐν συγκρίσει μετὰ τοῦ « Ἀγ. Στεφάνου » τοῦ ὁποίου ἡ εἰσπράξεις φτάνουν τὸ 1.000.000 δρ. ἐτησίως.

Ὅλο τὸ προσωπικὸν τοῦ μοναστηριοῦ ἀνέρχεται σὲ δύο μοναχοὺς εἰς τὸν ἡγούμενον, καὶ δύο τρεῖς ὑπαλλήλους μὴ ἱερομένους.

Παίροντες τὸν καφὲ μας δίπλα ἐπὶ τὸν ἐξοχὸν τοῦ ἡρωϊκοῦ λαϊκοῦ, ἔρχεται ἕνας ἱερομόναχος πρὸς ἐπιτόχως ποροῦν νὰ κωμωχθῶν ὅλοι οἱ ἐπιτόχοι τῶν Μοναχῶν ὅτι τοὺς ἀντιπροσωπεύει σὲ ζητήματα ἠθικοῦ βίου καὶ θρησκευτικῆς μορφώσεως.

Εἶναι ὁ μόνος καλόγηρος πρὸς μπόρει

καπέλλα. Καὶ μέσα στὴ σύγχισιν αὐτῆ, βλέπουμε μετὰ ἐκτυφλωτικὴν λάμψιν μαζὺ μετὰ καπνὸν νὰ θγαίνῃ ἰπ' τὴν ἀριστερὰ πλευρὰ τοῦ θαλασσοῦ καὶ ἀμέσως κατόπιν ἀκούμε ἕνα θραυτικὸν κρότον. Καὶ πρὶν ἀκόμη ἀνέλθωμε ἀπὸ τὴν κατάπληξιν δευτέρα λάμψιν καὶ δευτέρος κρότος διαδέχεται τὸν πρῶτον. Ἦταν τὸ καράβι πρὸς πρὸς τὴν τῆς Εὐαγγελιστρίας ῥίχνει κάθε χρόνο τοὺς σχετικῶς κωνοβολισμοὺς! Τὸ δικόρι τῶρα περὶ φεύγει σφουρίζοντας ἀκατάπαυστα καὶ ὁ κόσμος ἀρκεῖται νὰ διαλύεται ἀπὸ τὴν τσουχτερὰ θραυτικὴν ψύχρα.

Κατὰ τὰς 9 τὸ βράδυ εἰς τὸν ζυθοποιεῖον « Ἀεγλή » ἐδόθη ὑπὸ τοῦς ἤχους τῆς φιλαρμονικῆς χοροεσπερὶς ἡ ὁποία διήρκεσε μέχρι τῆς 23ς πρωϊνῆς ὥρας. Ἐχορευθῆσαν ἑλληνικὰ καὶ ἀνθρωπικὰ χωροὶ μετὰ ἀρετὸν κέφι.

Καὶ ἔτσι ἐλείξε ἡ ὥρα τῆς εορτῆς Εὐχόμεθα καὶ τοῦ χρόνου νὰ εορτασθῆ μετὰ τὴν αὐτὴν μεγαλοπρέπειαν.

νὰ συζητήσῃ σὲ ζητήματα θρησκευτικὰ μετὰ εὐχέρεια καὶ εὐαγγελικὰ ἠθῆ.

Ὁ πῖτερ Ἰάκωβος (ἔτι λέγεται) χάρισμα πολὺ πρὸς μᾶς εἶδε. Δὲν τὸν ἐνδιαφέρει αὐτὸν ἡ θεοστοποίηση γιὰ τὸν αὐτὸν εἶναι ἀρετὸν ἕνα κελῖον, ἡ Ἁγία Γραφή καὶ λίγο φαγητό. Τέλειος ἀσκητής.

Φαίνεται πάντα πρόθυμος καὶ εὐγενικός, μᾶς ἀπαντᾷ χωρίς δυσκολία σ' ὅτι τὸν ἐρωτήσωμε, συνοδεύοντας τὴν κάθῃ φράση του μετὰ τὰ τὰ τὰ του καλοερίστου...σεβαστοῦ εἰς ποσότητα κομπολοιοῦ.

Ἐπισκεφτόμαστε, μετὰ τὴν συνοδείαν τοῦ πῖτερ Ἰάκωβου ὅλο τὸ μοναστήρι.

Βγαίνομε στὴν ἐξέδρα ἀπ' ὅπου ἄλλοτε ἐσοῦν πρὸς τὰ πάνω τοὺς ἐπισκέπτας. Ἐνα τρομακτικὸν βάθος 80—100 μέτρων βρισκόμεθα κάτω ἀπ' τὴν πόδιαν μας. Δοκιμάζομε νὰ βροῦμε πρὸς ἔξω, μετὰ καταλαβάνομε νὰ μᾶς πᾶν ἴλιγγος καὶ σκοτοδίνη. Θεὰ ἀκλόνεται γύρω μας ἀγρία καὶ τρομακτικὴ. Παντοῦ σκορπισμένοι βράχοι πρὸς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐξοχίου καὶ τὸ ἐξαιρετικὸν, κατὰ τὸ μεγαλειώδες.

Γυρίζομε γὰρ τὰ τομησόμενα κατὰ καὶ ἀπὸ καὶ γὰρ ἄλλα μοναστήρια.

Στὸ τέλος τοῦ φαγητοῦ ἐπισκεφτόμαστε τὸ φτωχικὸν σκευοφυλάκιον πρὸς, ὅπως σὰς εἶπα βρισκόμεθα ἐπὶ ἐκκλησιαστικῆς Ἁγίας Τριάδος.

Βλέπει κανένας καὶ δῶ ὅτι καὶ ἐπὶ τὸν « Ἀγιο Στέφανον », μόνον πρὸς ὅπως εἶπα εἶναι φτωχὸν σὲ σκεῦη ἡ ἀμφία, ἀλλὰ πλοῦσι οἱ σὲ λείψανα ἁγίων.

Πρωτοῦ πάρομοι τῆς κατεύθυνσις γὰρ τῆς ἄλλης Μονῆς, μὲς τράβηξε ἡ ἐπιθυμία νὰ δοῦμε γὰρ τελευταία φορὰ τὸ θεῖον τοῦ θεσσαλικοῦ κάμπου.

Εἶναι δειλὸν καὶ ὁ ἥλιος ξεφύγοντας κάπου-κάπου ἀπ' τὴν βαρεῖαν χειμωνιάτικα σύννεφα, ῥίχνει τὰς ἀγνίνας του ἐπὶ τὸν κάμπο πρὸς τῶρα ἔχει κάθῃ ἕνα σκοθρο μολυβὶ μοῦτσο ἀπ' τὴν χαμηλὴ καὶ λιγοστὴ δμίχλη, καίτω ἀπὸ ἕνα ἄσπρο φόντον τῶν Ἀγρίων.

Στὰ πόδια μας εἶναι ἡ Κάλ-κα πρὸς ἔχει τὴν ὁμορφότερη θεά. Ἀντικρὸν ἐπὶ τὸν Κότσιακα βλέπομε δῶ καὶ καὶ λιγοστὰ χωροειδήματα σκορπισμένα πάνω στὴν ἀγρὴν καὶ ἀγρία φύση τῶν βουνῶν. Βορρὴν μᾶς φαντάζει ὁ πολυτραγουδιμένος Ἀσπροπόταμος, βουνὸ τῆς κεντρικῆς ὁδοσφῆς, φυσικὸν ἀνάφορον τῆς Θεσσαλίας καὶ Ἠλείου. ΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΟΒΟΣ